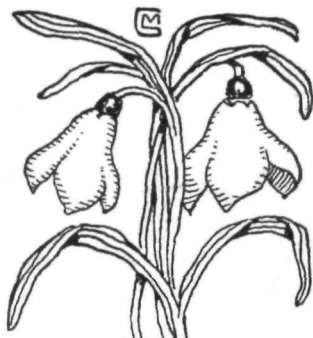

PRILOGA

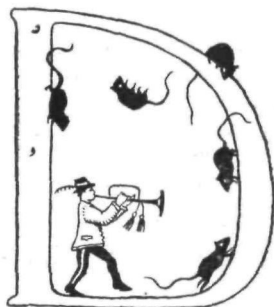

ZVONČKU

M :

Jubilej slovenske učiteljice.

ne 1. oktobra t. l. so praznovali na mestni slovenski dekliški 8razrednici v Ljubljani izredno slavje. Gospica Agneza Zupanova, mestna učiteljica v Ljubljani, je obhajala omenjenega dne 25letnico, odkar slušbuje na tej šoli. 25 let na isti šoli! Dolga doba je to. Draga mladina, ki imaš pred seboj le hipne skrbi za vsakdanje naloge, ti zdaj še ne moreš docela razumeti, koliko truda in žrtev je zahtevalo to četrstoletno delo v prid slovenski ženski mladini.

Gospica Zupanova je usposobljena z izpitom za meščanske šole in poučuje že dolgo vrsto let slovenščino, zemljepis in zgodovino v treh višjih razredih šentjakobske šole. Imela je vsako leto približno po 120—150 učenk. Kako obširno je bilo njeno delo vsako leto, kako ogromno, če pomislimo na minulih 25 let! Če bi bilo mogoče zbrati ob njenem jubileju vse tiste, ki jim je bila tekom minulih 25 let učiteljica, kolika truma bi bila to!

Veliko izmed njenih učenk zdaj že deluje v učiteljskem stanu. Če pogledajo nazaj na delovanje svoje učiteljice, morajo priznati, da je gospica Zupanova vcepljala svojim učenkam vsekdar spoštovanje do materinščine in ljubezen do slovenske domovine. S kakim razumevanjem jim je pojasnjevala posebnosti našega jezika, s kako ljubeznijo je razlagala dela slovenskih pesnikov in pisateljev, v kako lepem jeziku je odkrivala našim deklicam krasoto slovenske zemlje in njeno zgodovino ter je tako skrbela za pravo narodno vzgojo. To so za slovenski narod dragoceni uspehi v delovanju naše slavljenske!

Na dan slavja so se ob določeni uri zbrale njene sedanje učenke in vse učiteljstvo šentjakobske šole v lepo okrašeni šolski sobi. Gospica Zu-

panova je stopila na oder, ki je bil odičen z zelenjem in s cvetjem. Pristopile so izbrane učenke, in ena izmed njih je deklamovala sledečo prigodnico:

Zdaj ne kraljuje v cvetju zemlja mlada,
ne greje več jo jasni solnčni soj;
ni pisan gozd, ne njiva, ne livada,
prijazno ne prepeva ptičev roj.
Pa kar priroda sicer nam odreka,
to nudi zdaj detinsko nam srce,
ki Vam, učiteljica blaga, vence spleta
voščil iskrenih, ki v nebo puhté.
Ohrani Bog Vas mnoga, mnoga leta!
Naj angel s cvetjem Vam posuje pot!
Vse, kar v ljubezni materinski nam storite,
bogato naj povrne Vam Gospod!
Veliko truda vzgoja naša stane,
veliko žrtev terja delo to;
pa ne bojite se skrbi in dela,
da le mladina enkrat srečna bo. —
Za blagor naš delujete nevmorno,
zato hvaležne smo iz dna srca,
in danes prav so srca polna naša
čutil hvaležnosti za Vas, preblaga.
Današnji dan je dan spominov lepih,
spominja preobilih nas dobrot.
Hvaležne smo, to nam dolžnost je sveta,
zato zahvalo vročo ve srce. —
Bog Vas ohrani leta mnoga, mnoga!
Življenje Vaše ščiti naj nebo!

Ob sklepu deklamacije so deklice izročile gospici slavljénki več krasnih šopkov.

Nato ji je čestitala k srebrnemu jubileju ena izmed navzočih učiteljic ter ji je v imenu vsega učiteljskega zbora poklonila srebrno, s cvetjem napolnjeno košarico. Govornica je v svoji čestitki poudarjala, naj bo gospici Zupanovi to slavje znak priznanja njenemu delu, dokaz simpatij navzočega učiteljstva ter izraz hvaležnosti in spoštovanja njenih nekdanjih učenk.

Gospico Zupanovo je prirejeno ji slavje jako ganilo. V presrčnih besedah se je zahvalila vsem navzočim za čestitke in darila.

Gotovo je tudi med „Zvončkovimi“ čitateljicami več njenih učenk. Ohranite svojo zaslužno učiteljico v hvaležnem spominu! Naj bi še dolgo vrsto let službovala na svojem mestu in uživala uspehe svojega odličnega delovanja. Kličemo ji iskreno: „Bog jo živi!“

